

Bến Ninh Kiều

NINH KIỀU

nghe em...

↔ **NGUYỄN HOÀNG**

Ảnh: Triệu Vinh

Nghe danh đất Tây Đô đã lâu, nay tôi - một người con từ đất Phú Thọ xa xôi mới có dịp đặt chân đến, nhân dự một cuộc họp về kinh tế tại thành phố xinh đẹp này.

Được bố trí nghỉ ngơi tại khách sạn Ninh Kiều 1 quả là điểm phúc đối với tôi. Từ trên khách sạn nhìn xuống, Bến Ninh Kiều đẹp như một bức tranh với dòng sông uốn lượn, tàu bè nhộn nhịp. Cầu đi bộ bắc ngang bến Ninh Kiều qua cồn Cái Khế, nơi có khách sạn Victoria đẳng cấp nhất vùng. Cây cầu đi bộ này được người dân địa

phương ưu ái gọi tên “Cầu Tình yêu”, có lẽ bởi sự thơ mộng và diễm tình, nơi nam thanh nữ tú đất Tây Đô chọn làm điểm hẹn hò, thề ước lương lai...

Chỉ được lưu trú tại Cần Thơ 2 ngày, và vòn vẹn nửa ngày cuối “free”, tôi thả bộ

xuống công viên bến Ninh Kiều giữa trưa nắng đẹp. Gió mát lộng mang hơi nước phù sa của dòng sông Hậu, luôn qua hàng dương dọc bến sông tạo tiếng nhạc vi vu như ai hát thầm thì. Phút chốc, tâm hồn một “dân kinh tế” như tôi bỗng dạt dào thi hứng...

Có lẽ con mắt của các “tour guys” quá nhạy, nên ngay lập tức tôi được đưa vào tâm ngắm với những lời mời chào các tour đi tham quan thành phố. Tuy nhiên, khi biết tôi chỉ còn vài tiếng lưu trú nơi đây, Thanh Diệp - Hướng dẫn viên tự do, sinh viên Cao đẳng Du lịch Cần Thơ - liền tư

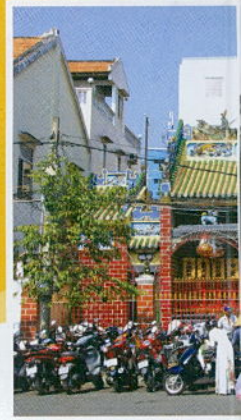
Chùa Ông

Khu di tích Khám lớn

Bảo tàng thành phố

Chùa Ông

vấn: Vậy em sẽ thiết kế cho anh một mini tour vòng quanh quận Ninh Kiều, chúng ta sẽ tham quan một số điểm du lịch tâm linh, di tích lịch sử...

Theo chân Thanh Diệp, tôi đã có một “nửa ngày ấn tượng”, để được hiểu thêm về mảnh đất Cần Thơ mến yêu, về những giá trị văn hóa miền châu thổ sông Cửu Long, thêm tự hào về truyền thống đấu tranh bất khuất của tiền nhân. Từ đó, lắng lòng để chiêm nghiệm một cách sống chia sẻ nhiều hơn, cống hiến nhiều hơn, ít than vãn và trách cứ...

Diệp chở tôi bằng chiếc xe Wave cà tàng, vừa chạy xe thật chậm vừa chỉ trở hai bên đường, thuyết minh thật tỉ mỉ cho “khách lãng du”...

Cảm giác của tôi là “vừa leo lên xe đã đến nơi”, khi Thanh Diệp dừng trước Khu Di tích Khám lớn Cần Thơ, tọa lạc trên đường Ngô Gia Tự, kế bên UBND thành phố. Diệp thuyết minh: Khám Lớn được xây dựng khoảng từ năm 1878 đến năm 1886. Thời gian đầu, nơi đây có tên gọi là Prison Provinciale (nhà tù tỉnh), dân miền Nam gọi là Khám lớn Cần Thơ, vì đây là nhà tù lớn nhất các tỉnh miệt Hậu Giang, tập trung giam giữ các tù nhân yêu nước bị án nặng, gây nguy

hiểm tới chế độ cai trị.

Khám Lớn có diện tích gần 4000m², nằm biệt lập với khu dân cư, bốn phía tường đều là đường. Bốn phía có dây tường cao khoảng 3 đến 5 mét, phía trên có gắn hàng rào kẽm gai, bốn phía được xây các đài quan sát cao khoảng 6 mét, có tầm quan sát rộng, để lính luân phiên canh giữ các dãy nhà tù, ban đêm có đèn pha sáng để dễ kiểm soát tù nhân. 21 phòng giam lớn, nhỏ tại đây được chia làm hai dãy giam tù nhân nữ và tù nhân nam, có những căn phòng dùng để biệt giam các tù nhân nguy hiểm. Tuy nhiên, trong một thế kỉ tồn tại, đây là nơi diễn ra biết bao cuộc đấu tranh kiên cường, không ít tù nhân yêu nước đã dũng cảm hy sinh, không chịu đầu hàng, khai báo dù chế độ nhà tù thực dân, đế quốc có dùng mọi hình thức đánh đập, hành hạ dã man.

Rời Khám Lớn, chúng tôi lại lên xe di chuyển ra Đại lộ Hòa Bình, ghé thăm Bảo tàng thành phố. Qua lời giới thiệu của em, tôi được biết Bảo tàng thành lập vào năm 1976, được xem là bảo tàng tổng hợp có quy mô lớn ở Đồng bằng Sông Cửu Long, diện tích gần 3.000m². Với kết cấu 2 tầng, ở tầng trệt của bảo tàng, trưng bày các hình ảnh, hiện vật

giới thiệu vị trí địa lý, đất đai, khí hậu sông ngòi, động thực vật, cảnh quan, văn hóa óc eo, văn hóa 3 dân tộc Kinh - Khmer - Hoa, triển lãm ảnh chụp Cần Thơ xưa và nay. Khu vực tầng 2 được dành để trưng bày các vật dụng, tranh ảnh về lịch sử chống giặc ngoại xâm của nhân dân Cần Thơ - Hậu Giang trong kháng chiến chống Mỹ và Pháp cũng như những vũ khí, chiến tích chiến tranh Việt Nam.

Với khuôn viên rộng rãi, vị trí trung tâm, Bảo tàng thành phố là nơi thường xuyên diễn ra các chương trình văn hóa lớn của thành phố cũng như các chương trình quy mô quốc gia. Đây cũng là điểm đến không thể bỏ qua của du khách khi đến Cần Thơ.

Sau hai địa danh về lịch sử, Thanh Diệp chở tôi vòng qua cầu Ninh Kiều, chiêm bái Đình Thần Tân An thuộc cồn Cái Khế. Đây là một trong những ngôi đình có lịch sử lâu đời nhất tại Cần Thơ - 166 năm. Thanh Diệp kể cho tôi nghe rất nhiều những điều kỳ bí về ngôi đền, rồi khẳng định chắc nịch: Đến đây, anh thành tâm cầu nguyện điều gì cũng sẽ được thỏa ước đó anh!

Thanh Diệp đưa cho tôi cuốn "Cần Thơ xưa" của Nhà

Dinh thần Tân An

Biển Cần Thơ

ngiên cứu Huỳnh Minh. Cuốn sách kể về những truyền thuyết mang màu sắc huyền bí về ngôi Đình như: Tàu giặc Pháp bỗng dưng bị chìm khi đi ngang qua Đình, hoặc kỳ diệu hơn, năm 1946, Đình Thần Tân An lúc này đang bị giặc trưng dụng làm kho đạn, bỗng nổ tan tành, mọi thứ vỡ vụn nhưng Thần chủ sơn son thếp vàng thờ Thần Hoàng bốn cảnh vắng xa hơn cây số lại còn nguyên vẹn một cách thần kỳ! Hiện nay, trong Đình còn thờ Sắc phong "Bốn cảnh Thành Hoàng" của Vua Tự Đức năm thứ 29 (Bính Tý - 1876) dành cho Đình, với nội dung:

"Sắc phong Bốn cảnh Thành Hoàng/ Kỷ tính đại vương, khâm mông gia tặng Quán hậu/ Chánh trực, hộ Thiên đôn nghinh chi thần".

Trong hành trình thăm đình chùa, Thanh Diệp còn đưa tôi đến thăm Chùa Ông trên đường Hai Bà Trưng, đối diện bến Ninh Kiều. Đây là ngôi chùa do người Hoa xây dựng, đã có thời gian tồn tại đến 124 năm. Sở dĩ có tên Quảng Triệu Hội Quán là vì chùa vốn là hội quán của một nhóm người Hoa thuộc hai phủ Quảng Châu và Triệu Khánh (đều thuộc tỉnh Quảng Đông, Trung Quốc) theo dòng di dân sang lưu trú

ở đất Trấn Giang (tức Cần Thơ xưa) vào thế kỷ 17-18. Tuy nhiên, người dân vẫn quen gọi là Chùa Ông, vì ở chính điện thờ Quan Thánh Đế quân (tức Quan Công). Điểm đặc biệt của chùa là hầu hết vật liệu để kiến thành các chi tiết kiến trúc đều được đưa từ Quảng Đông sang như cột gỗ, đá làm trụ chân cột, liễn đối, kèo, đòn tay, chuông đồng, lư hương... Nổi bật nhất trong nghệ thuật điêu khắc ở Chùa Ông có lẽ là phù điêu, chiếm một vị trí vô cùng quan trọng trong trang trí. Phù điêu hiện diện khắp nơi từ các bao lam, hoành phi, liễn đối, xà ngang, bằng nghệ thuật chạm nổi với nội dung vô cùng phong phú, được lấy cảm hứng từ các huyền thoại, lịch sử Trung Quốc: Tam quốc chí, Ngũ Hồ bình tây, Bát tiên, Đông Chu liệt quốc, Thủy cung hoặc thể hiện ở kỹ thuật chạm chìm những đề tài quy ước như: Mai, lan, cúc, trúc, lưỡng long châu nguyệt, cá hóa tiên, chim phụng... vô cùng tinh xảo.

Điểm đến tiếp theo của chúng tôi là "Biển Cần Thơ". Cần Thơ có biển ư? Hình như có chút gì sai sai về địa lý ở đây? Trong tôi hơi lẩn cẩn. Ô, hóa ra "Biển Cần Thơ" là bãi biển nhân tạo, khoảng 400m bãi bờ sông được đắp hơn 1

triệu mét khối cát xuống để làm bãi tắm không bùn. Từ biển, tôi có thể thấy Cần Thơ với khoảng cách khá gần.

Lựa một tum nhỏ lọt lá dừa, dựa bên một cây dừa lùn thơ mộng, chúng tôi gọi nước trái cây, ngắm nhìn mọi người đang hào hứng với các trò chơi dưới nước hấp dẫn như: moto nước, chèo thuyền, phao chuối... Khi ánh mặt trời dịu dần, tôi thấy nhiều phụ huynh đưa con xuống tập bơi, đó đây là những em nhỏ chạy theo cha chơi thả diều. Cảnh thật thanh bình...

Rời "Biển Cần Thơ" khi trời đã nhá nhem tối, phố xá rục rịch lên đèn, chúng tôi trở về điểm xuất phát là bến Ninh Kiều để nói lời chia tay nhau. Bến Ninh Kiều lúc này như cô gái thanh tân được khoác thêm chiếc đầm dạ hội. Bao ánh đèn rục rờ từ các nhà hàng, quán café, đèn đường trang trí... đến ánh sáng hắt lên từ hai du thuyền đang chạy chậm chậm gần bờ, đưa du khách đi hóng gió sông và thưởng thức ẩm thực miền Tây...

Chắc chắn tôi sẽ trở lại Ninh Kiều - Cần Thơ thêm nhiều lần nữa, cùng bạn bè và người thân, và thời gian lưu trú tại Cần Thơ sẽ lâu hơn rất nhiều. Chắc chắn như vậy!!!